

Predmet: Duško Kesar – Prijedor
Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine
Poslovni broj predmeta: K-Po2 37/2010¹

Glavni pretres: 30.09.2010.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Odluka veća

Veće je donelo odluku kojom se odbija predlog odbrane da se iz spisa predmeta izdvoje zapisnici o saslušanju Draga Radakovića, Radoslava Kneževića i Draška Krndije, koje su dali povodom istog događaja u svojstvu okrivljenih pred Osnovnim sudom u Prijedoru od 15.04.1994. i Okružnim sudom u Banja Luci od 13.10.2005. Iako se ovi dokazi ne mogu koristiti kao dokaz odnosno presuda se neće na njima zasnivati, neće se izdvajati iz pisa jer su kao i ostali dokazi pribavljeni na zakonit način. Veće je odbilo da suoči svedoke Dragana Gvozdena i Radoslava Kneževića na okolnost različitosti njihovih iskaza jer je materijalno stanje dovoljno razjašnjeno i vodilo bi odugovlačenju postupka.

U nastavku dokaznog postupka izvršen je uvid u materijalne dokaze iz spisa predmeta. Dokazni postupak je završen.

Završne reči

Završna reč tužioca

Smatra da dokazi pružaju pouzdan osnov za zaključak da su činjenice iz optužnice utvrđene i da ukazuju na postojanje krivičnog dela koje se optuženom stavlja na teret. Za isto krivično dela pravosnažno je okončan postupak pred Okružnim sudom u Banja Luci protiv Draga Radakovića, Radoslava Kneževića i Draška Krndije dok optuženi Duško Kesar nije bio dostupan nadležnim organima. Tužilac smatra da je taj sud pravilno prihvatio dokaze iz kojih prizlaze činjenice objektivnog karaktera: da je u inkriminisano vreme, u noći između 30. i 31.03.1994, postojao unutrašnji oružani sukob, bez obzira da li je u samom Prijedoru bilo borbi; da su svo troje oštećenih imali svojstvu civilnih lica koja nisu učestvovala u sukobu, te su bili posebno zaštićena IV Ženevskom konvencijom; da su optuženi Duško Kesar i osuđeni Draško Krndija i Radoslav Knežević bili rezervni policajci MUP-a R.Srpske; da je mesto događaja porodična kuća Rivzića na koju je delovano eksplozivnim sredstvima i da su oštećeni usmrćeni udarcima i zasecanjem oštricom. Između optužbe i odbrane sporno je samo da li je optuženi Kesar kao saizvršilac učestvovao u ovom delu. Tužilac smatra da jeste i to kao idejni tvorac i organizator, što proizlazi iz dokaza na kojima se zasniva potvrđena presuda Okružnog suda u Banja Luci. Saslušani svedok Dragan Gvozden, koji je tada takođe bio rezervni policajac, kaže da je nakon što je čuo rafalnu paljubu iz pravca kuće Rivzića, ispred kuće video optuženog Kesara, a unutra Radakovića i Krndiju kako preturaju po stvarima. On se delimično različito izjašnjavao da li je video optuženog Kesara, ali je to na kraju potvrdio jer nema razloga da ga neosnovano tereti. Krivično delo je učinjeno sa direktnim umišljajem, te tužilac traži da veće donese osuđujuću presudu i

¹ Stari broj predmeta K.V. 6/09.

odgovarajuću kaznu, te da optučenom odredi pritvor. Prilikom odmeravanja kazne veće treba da uzme u obzir otežavajuće okolnosti kao što postojanje dogovora da se oštećeni ubiju, bezobzirnost, brutalnost i upornost prilikom ubistva, posledice koje su nastupile za dvoje dece koja su ostala bez roditelja i tetke i to da su žrtve civili koji nisu dali povoda za napad već su bili mirni i cenjeni ljudi. S obzirom da su žrve Bošnjaci a učinioci Srbi, te je motiv nacionalna mržnja a povod prekrivene represalije srpskih policajaca zbog gubitaka zadobijenih od muslimanskih snaga, kazna bi trebalo da pokaže spremnost za utvrđivanje istine, ojača opšti moral, utiče na optuženog da više ne čini krivična dela kao i da dovede do bržeg pomirnja među narodima i obezbedi moralnu satisfakciju za oštećene.

Završena reč punomoćnika oštećenih

Punomoćnik oštećenih, advokat Miljkan Pucar, pridružio se završenoj reči tužioca. Smatra da oštećeni imaju pravo da dožive pravdu i satisfakciju jer su izgubili roditelje i tetku, koja ih je odgajala jer nije imala svoje dece. Jedini razlog za ovaj zločin bilo je što su njihovi najbliži bili drugačije vere od optuženog, iako su bili dobri i čestiti ljudi. Traže osuđujuću presudu i najstrožu kaznu jer je optuženi pokušao da izbegne odgovornost iako je bio organizator zločina. Smatra da na strani optuženog ne postoje olakšavajuće okolnosti već samo otežavajuća da je on bio policajac koji je trebalo da zaštiti civile a ne da učestvuje u njihovom ubistvu. Ističu imovinsko-pravni zahtev i traže da se upute na parnicu.

Završna reč branioca

Branilac optuženog, advokat Dušan Mančić, ne osporava da je ubijena nedužna porodica i da zločin treba najstrože kazniti. Ipak, optuženi Duško Kesar nije odgovoran za njihovo ubistvo. U izreci presude Okružnog suda u Banja Luci, kojim su osuđeni Radaković, Krndija i Knežević, navodi se da je Duško Kesar bio sa njima iako optužnicom nije bilo obuhvaćeno njegovo ime, tako da se činjenice iz te presude ne mogu tretirati kao utvrđene. Za vreme vođenja postupka pred tim sudom, optuženi Duško Kesar je živeo i radio u Prijedoru, što znači da nije bio nedostupan nadležnim organima. Naime, Tužilaštvo iz Banja Luke prvi put pokreće postupak protiv njega 24.08.2006, nakon potvrđivanja provostepene presude od strane Vrhovnog suda Republike Srpske. Nakon što se događaj desio, Radaković i Knežević, nakon intervencije Sime Drljače koji je bio glavni u Prijedoru, pozvani su u policiju kako bi (lažno) priznali da su zajedno sa Duškom Kesarom ubili porodicu Rivzić, uz obećanje da nikada neće odgovarati. Oni svojim iskazima uvlače Kesara u svoju priču, iako je on nedužan, da bi se prava istina sakrila. Dokazi na koje se poziva tužilac su neprihvatljivi, naročito sumnjiva izjava kompromitovanog svedoka Dragana Gvozdena. Taj svedok je više puta menjao iskaz. On tereti optuženog Kesara pod pretnjom da će ostati bez posla u policiji. Optuženi se brani da je kritične noći bio dežurni u stanici policije ili je bio u patroli kod hotela. Mnogo sumnjivije bi bilo kada bi se on tačno setio šta je radio u noći koja za njega nije ni zbog čega važna. Traži osobađajuću presudu usled nedostataka dokaza i protivi se predlogu za određivanje pritvora.

Završna reč optuženog

Optuženi se pridružio završenoj reči svog branioca i naglasio da nema nikakve veze sa ubistvom. Nikada se nije krio i za vreme suđenja u Banja Luci bio je dostupan nadležnim organima. Sa Muslimanima je uvek bio u dobrim odnosima. Za vreme rata mnogima je pomogao da pobegnu iz

Prijedora, među njima je sudija Enes Fazić i njegova porodica. Celog života stanovao je kao podstanar u muslimanskim kućama i sa gazdama je bio u odličnim odnosima, tako da nema razloga da mrzi Muslimane i da ih ubija. Takođe, bio je sportista i trenirao je sa Muslimanima. Jako mu je žao zbog ubistva porodice Rivzić, oni su bili civili i to nije smelo da se to dogodi. Te noći radio je sa kolegom Milenkom Maksimovićem, ali ga nije predložio kao svedoka jer se on te noći ne seća iz razloga što je to za njih bila noć kao i svaka druga. Jedino ga tereti svedok Dragan Gvozden, ali on je često menjao iskaz i ne treba mu verovati. Zatražio je od suda da donese oslobađajuću presudu.

Fond za humanitarno pravo